Ex actibus francisci

specꝰ. Illa ꝟo flāma fuit deꝰ q̄ in specie illa
mihi sicut moysi ī flāma loquebaꝛ. Et inter
alia q̄ mihi deꝰ tūc dixit petijt a me ꝙ ego si/
bi oblatōnes tres facerē. Cui ego respondi.
Dn̄e ego suꝫ totꝰ tuꝰ. ꝛ nihil habeo nisi tuni/
cā ꝛ cordā ꝛ femoralia ꝛ ista tua siľr sunt. q̄d
ergo potero deuotiōis magnitudini tue of/
ferre. Nā celū ꝛ terra. ignis ꝛ aq̄. ꝛ oīa q̄ ī eis
sunt tua sūt dn̄e. q̄s eī hꝫ q̄cq̄ꝫ nisi tuū. Que
ergo tua sunt reddimꝰ tibi cū aliq̄d tibi offeri
mus. Quid ergo potero tibi offerre dn̄e deꝰ
rex celi ꝛ terre ꝛ vniuerse creature. Et tūc de
us dixit mihi Mitte manū ī sinū tuū ꝛ offer
mihi q̄cq̄d inueneris. Qd cū fecissem īueni
vnā monetā de auro tam magnā ꝛ tā fulgen
tē ꝛ tā pulcrā quā nunq̄ꝫ viderā in h̄ mūdo.
ꝛ tūc obtuli illā deo. Dixit ꝟo iterꝝ deꝰ. Of/
fer mihi iterꝝ sic p̄us. ego āt dixi deo. dn̄e ego
nō habeo nec amo nec volo nisi te. ꝓpť amo
rē tuū despexi aurꝝ ꝛ oīa. vn̄ si aliq̄d amplius
inueniꝛ in sinu tu posuisti illō ꝛ tibi dn̄atori
oīm reddo. Et h̄ feci ter. Et facta trina obla
tōe ego genu flexi ꝛ bn̄dixi deū q̄ mihi dedit
qđ offerre valerē. ꝛ statī fuit mihi datū ītelli
gere ꝙ illa trina oblatō figurabat aureā obe
diētiā. pauptatē altissimā. ꝛ splēdidissimā ca
stitatē. q̄s deꝰ ꝑ grāꝫ suā ꝺdit mihi ita ꝑfecte
ꝟuare ꝙ in nullo me ꝯsciētia repꝛhēdit Et sic̄
q̄n mittebā manū in sinū ꝓferebā illas mo/
netas ipi dō q̄ illas ibidē posuerat. ita dedit
mihi deꝰ potētiā in aīa ꝙ de oībꝫ bonis mihi
ab ipo ꝑ suā sanctissimā bonitatē ꝯcessis sꝑ
eū ore ꝛ corde laudo ꝛ magnifico. Hec ḡ fue
rūt ꝟba q̄ ꝛ audisti ꝛ manuū extensio quā vi
disti Sꝫ caue tibi fr̄ pecorelle ne vadas post
me deīde explorādo. ꝛ reuertere ad cellā tuā
cū bn̄dictōe dei ꝛ habeas de me curā solici/
tam. Nā ad paucos dies faciet deꝰ tā stupen
da ꝛ mirabilia in h̄ mōte ꝙ admirabiꝛ totus
mūdꝰ. Faciet em̄ noua q̄dā q̄ nūq̄ꝫ in h̄ mū
do fecit alicui creature. Quod ꝛ postea effe/
ctus subsecutōe manifeste apparuit. Nūq̄ꝫ eī
deꝰ ante id tp̄is q̄ꝫuis mľtis sanctꝭ mľtas gra
tias ꝛ amicicie pignora on̄derit alicui eorū
stigmata suoꝝ bn̄dictoꝝ vulnerū impressit.
Alijs em̄ dedit ꝟtutē morbos curādi q̄ nul/
loꝝ medicaminū ope curari potuerūt Alijs
grām expellēdi malignos spūs ex hoīm ob/
sessoꝝ corꝑibꝫ in amicicie pignꝰ cōtulit. alijs
ꝟo futuroꝝ p̄sciētiā q̄ sibi ꝓpria ē īpartiri di/
gnatꝰ est. Sꝫ btō patri francisco vt sibi pecu
liariter dilecto cōtulit vt sibi ꝯfiguraretꝛ per

stigmatū susceptōꝫ. quod etei amorꝭ. dilecti/
onis ꝛ amicicie veꝝ ac certissimū testimoni/
um est. Tūc ꝟo frater leo recessit valđ bn̄ cō
solatꝰ. In illa ꝟo eadē q̄dragesima apparuit
in ipo mōte circa festū exaltatōis sancte cru
cis xp̄s in specie seraph alatꝰ ꝛ veluti crucifi
xus imp̄mēs tā clauos q̄ꝫ stigmata in mani/
bus ꝛ pedibꝫ ac latere sancti francisci ꝓut di
cit legēda. ꝛ apparuit cū tāto splēdore de no/
cte ꝙ illumīauit mōtes ꝛ valles circūquaq̄ꝫ
distinctos amplꝰ q̄ꝫ si solis claritas affuisset
de q̄ testes fuerunt pastores q̄ ꝑ partes illas
cū gregibꝫ vigilabāt. Quare ꝟo impssa fue/
rūt ꝛ stigmata illa sacra sancto francisco nō/
duꝫ ꝑ oīa īnotuit sꝫ sic ipe socijs referebat h̄
p̄ferꝛ mysteriū in futuꝝ. Hāc historiā habu
it frater iacobꝫ de massa ab ore fr̄is leonis et
frater vgolinꝰ de mōte sctē marie ab ore dicti
fr̄is iacobi. Et ego q̄ scripsi ab ore fr̄is vgo/
lini viri ꝑ oīa fide digni ad laudē dei.

XVII

Sanctissimꝰ pater noster franciscꝰ q̄ to/
tū cogitatū suū in xp̄o bn̄dicto iactauerat. ꝛ
totū suū studiū ꝛ desideriū ꝛ orādi ꝛ legendi
ad eiꝰ bn̄ ꝑlacitū ī seꝛ socijs suis ordiabat. cū
in p̄ncipio sue ꝯuersiōis q̄dā vice sederet pi
us pater cū filijs tā bn̄dictis ī feruore spirit9
vni eoꝝ p̄cepit vt in noīe dn̄i os aꝑiret ꝛ loq̄
reꝛ de deo q̄cq̄d ei spūssctūs suggerebat Cū
ille sine mora ꝛ obediēter inciꝑet et stupēda
docēte spūsancto eructaret btūs pater ipo/
suit sibi silentiū. Et alteri p̄cepit vt siľiter de
deo loq̄reꝛ ꝭm grām a sanctospū sibi mīstra
tam. Et illo obediente ꝛ dei magnalia ꝑ dei
grām diffundēte sctūs franciscꝰ huic sic pri/
mo silētiū imperauit. Et tertio īposuit vt ad
laudē dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i absq̄ꝫ p̄meditatiōe ali/
quid eructaret. Et iste tertiꝰ alioꝝ exemplū ꝛ
humiliť obediētiā adimplēdo tā miranda ꝛ
archana de diuinis occultꝭ ꝓducebat in lu/
cē q̄ꝫ nulli dubiū erat ꝙ ꝑ ipm̄ ꝛ alios spūs/
sanctꝰ loq̄baꝛ. Cū igiꝛ sic sigillatim vasa illa
sanctoꝝ simpliciū balsamū diuīe grē funde
rēt ad imperiū sancti p̄ris loq̄ndo melliflue
de diuinis. ecce in medio eoꝝ dn̄s ih̄us xp̄s
apparuit in specie speciosissimi iuuenis cū tā
ta dulcedine grē oībꝫ bn̄dicens ꝙ taꝫ sanctꝰ
pater q̄ꝫ ceteri oēs fuerūt rapti ꝛ iacebāt ī ter
ra sicut mortui. de mūdo isto nihil penitꝰ sen
tiētes. Cū ꝟo ad seipos redirēt dicebat san/
ctus pater Frēs mei dilectissimi grās agite
dn̄o ih̄u xp̄o qꝛ placuit ei ꝑ ora simplicium

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0364
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG